

Wõta ja loe!

№ 6. — 3. aastakäit.

Risti jõud.

B. K.

Piibel jutustab, et Jeesusega oli waid faks kurjategijat risti löödud. Kuid Paulus Raal. 2:20 ütleb, et temagi on Kristusega risti löödud. Waewalt ta oleks jaksanud wälja pidada nii raskeid proowe, kui mitte risti wägi poleks teda kannud.

Ünnistatud paik on Jeesuse rist, sest seal lepitati aastatuhandete patud ja ülekojus.

Seal mu wend ja õde, sinugi patud lepitati, nii ka minu — ja igawesti andestati.

Kui me elus on olnud see päew, millal Jumal on saanud oma tahtmise järel meid uuesti sünnitada, siis on meie armas see päew ja paik, kus Jeesus ristil rippus. See päew jutustab meile Kolgata wõidust. See kuulutab Jumala rahwale andeksandmist, kuid samati see kõneleb tulewast kohtust jumalakartmatuile, kes meelega tallawad jalge alla Jumala Poja werd ja seda roojastawad.

Kui Paulus sai armu astuda Kristusega ristile, sündis tas uus elu. Ja nii sünnib weelgi. Sel päewal, kui meis sünnib meeleparandus ja pöörmine, algab uus elu meie sees.

Keegi mees jutustas mulle hiljuti, kuidas tal oli 100 liitrit piiritust, mida oli kawatfenud müüa suure kasuga. Kuid ta sai päästetud ja siis ta ei wõinud enam tilkagi müüa sellest mürgist. Ostjaid oleks küllalt leidnud, kuid ärganud südametunnistus ei lubanud salakaupa. Ta kallas maha selle ja sai rahu südamele. Seda saatis tas korda risti wägi — Jumala ewangeelium Jeesusest Kristusest. Raal. 5:24. Jmelik on risti wägi.

Risti all wõib wend wenda armastada, seal wõib rõhutud rõhujat süseleda. Do, kui mepääsekkime lähemale ristile ja risti Jssandale, siis oleks õige rõõm südames!

Kristusega furnud.

Room. 6:8—11.

Neljandal aastasajal, kui ristiusk Egiptuses ilusasti õitses, tuli keegi noormees kirikuksa Makariuse juurde ja ütles: „Isa, mis tähendawad need sõnad: Kristusega furnud ja Kristusega maha maetud?“

„Poeg,“ vastas see, „sa mäletad meie wenda, kes hiljuti ära suri ja maha maeti. Mine kord sinna tema haua peale ja ütle temale kõik haawamad sõnad, mis sul aga meelde tulewad; ütle temale, et meie tema surma üle rõõmustame, sest et ta meile palju halba on teinud, koguduses tüli tõstnud jne. Siis pane tähele, mis ta sulle peale wastab.“

Noormees waatab imeks pannes kirikuisa otša, nagu ei oleks see teda õieti mõistnud. See aga kordas: „Mine ja tee, mis ma sulle ütlen, poeg, ja siis tule jälle ja ütle mulle, mis ta sulle wastas sellele.“ Noormees läks ja tuli jälle.

„Noh,“ küsis Makarius, mis ta ütles?“

„Mis ta wõis öelda,“ oli wastus. „ta on ju surnud; ta oli täiesti walt kui hiir.“

„Hea,“ ütles Makarius, „nüüd mine jälle sinna ja ütle temale kõik kiitus- ja meelitus sõnad, mis sa aga tial mõistad. Ütle temale, kui elawalt meie teda kahetseme, mis sugune püha inimene ta oli, kui palju head ta on teinud, ja siis ütle mulle jälle, mis ta sulle sellele wastas.“

Nüüd hakkas noormees kirikuisa mõttest aru saama. Ta läks sinna, kiitis, nii kui ta wõis ja tuli selle teatega tagasi: „Tema ei räägi midagi; ta on surnud.“

„Nüüd tead,“ ütles Makarius — „mis see tähendab Kristusega surnud ja maetud olla. See on Kristusega surnud ja maha maetud, kes ennaft wõib lasta kõige raskemini teotada ja ei saa haawatud ning kiita ilma, et suureltsaks saaks?“

— Ja kuidas on sinuga lugu?

Tühjadest lootustest ja uhkusest hoidumine.

Meeletu on see, kes paneb oma lootuse inimesile wõi loodud asjule. Ära häbene teenida muid Jeesuse Kristuse armastuses ja olla waene selles maailmas. Ära looda iseenele, waid pane oma lootus Jumalale. Tee, mida wõid, küll Jumal su hea mõtte ja eesmärgi täidab. Ära raja end oma teadmisele wõi mõne muu tarkusele, waid ennemini Jumala armule, kes on alandlikkude aitaja ja suureliste masendaja.

Ära hoople rikkusist, kui sul neid ehk on, ega sõpradest, kes wõib olla on wõimsad; waid rõõmusta Jumalas, kes on kõigist parem ja ja kõige enne tahab isennast anda. Ära uhkusta oma ihujõust wõi iludusest, mida pisemgi haigus wõib rikkuda ja purustada. Ära ole iseene armastaja oma headuse wõi mõistuse pärast, et sa ei oleks wastik Jumalale, kellel on kõik see loomulik headus, mida ehk omad.

Ära pea isennast teistest paremaks, et Jumal wast find halwemaks ei peaks, sest tema teab, mis inimeses on. Ära uhkusta oma headest tegudest, sest Jumala kohtud on teistsugused kui inimeste; mis

inimesele kõlbas, ei kõlba alati Jumalale. Kui sinus on midagi head, arma muudest paremat, et püüsksid alandlikuna. Ei ole kahjuks, kui peadki ennast kõikidest pahemana; kuid kui pead end ühestki paremaks, toob see võrratut kahju. Rahu jälleb alandlikus aina, kuid uhkes südames asub kadedus ja vihastus. Kempise Toomas.

Kolm kilpi.

Keegi kogenud mees soovitab enda kaitseks lihameele pattude vastu kolm kilpi — puust, hõbedast ja kullast.

Puust kilp on t ö ö, hoolas truu töö. Laiskus on kõige pahede juur. Samuti, kui usfid healmeel el asuvad kõdunewas puu onnis, nii asuwad ka kurjad himud healmeel laisas. Samuti kui mudalompides kõiksugu wastikud roomajad sünniwad nii kaswawad ka roojased mõtted laisa meeles.

Hõbedast kilp on usu lapselik palwe. Palwe waim on abiks eemale peletamas roojaseid waimu. Walwate ja paluge, ütleb Jeesus, et teie kiustusse ei langeks!

Kuldne kilp — mis see on? Jeesuse Kristuse rist. Selle läbi wõidad. Wõi, kas wõib keegi, waade kiindunud Riistilöödule, anduda roojastuse teenistusele?

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

27

Kordnik kõhles. Härra Hardy astus oma pojale lähemale:

„Georg, teadsid sa, et Klaara, Betty ja Willy olid rongil, mis jooksis roobastelt?“

„Ei, isa! On nad haawatud! ja Betty ka?“ Ta kahwatus ja wärises.

„Ei, tähendab, Betty mitte, aga Klaara ja Willy on wigastatud, Klaara on weelgi mõistujeta. Olen teel arsti poole, pidin tooma midagi hädawajaliku. Sa tuleks kaasa.“

Kordnik tegi weel takistusi, kuni härra Hardy ütles, et wiivitamine wõib maksta ta raskestihawatud tütre elu. Siis andis ta järele.

„Teile ei tule sest kahju, kordnik, wõtan kõik endale, tänan Teid.“

Isa ja poeg eemaldasid. Kordnik waatas neile järele ja kirus end: „Olen häätahtlik tola, oleksin pidanud saama halastajadeks.“

Teel arsti majani ja sealt tagasi ei rääkinud kumbki sõna. Torm ja tuisk olid suurenenud ja raske oli wõidelda nende vastu. Majja astunud, waatas Georg isale ja ehmus: isa oli sel ööl aastatewõrra wananenud, see öö oli wajutanud ta näole kustumatata märgid.

Proua Hardy tuli trepist alla ja nähes Georgi ruttas ta talle wastu: „Oh, mu pois; meil oli juba mure su pärast!“

Ei aimustki etteheidet, ühtki küsimust. Jah, emaarmastus! Ta on imelise maa peal, suurim Jumala armastuse kõrwal patuse inimese wastu!

Georg pühtis pisara silmi, suudles ema ja tõi siis mõne kahetsuse sõna esile, et ta emale muret teinud ja midagi õnnetusest pole teadnud. Ta oli õhtul wäljunud mõttega minna õnnetustohale, kuid sõbrad olid tulnud ja wiinud ta kaasa. Lõbus õine oleng rõõwinud talt igasugule tegewuswõime. Dotamata kohtamine isaga oli teinud ta täiesti kaineks ja nüüd, kus ta tundis ema hella armastust ja kuulis, milline õnnetus tabanud nende perekonda, tundis ta oma süüd seda walusamana. Härra Hardy läks ülesse arstiga rääkima. Klaara lebas weel meelemärfujeta, näis,

et tal ei ole walusid, kuid oli ka kõige muu wastu osawõtmatu. Peale arsti arminekut tuli ka Georg ülesse, ja nüüd istusid isa, ema ja poeg üheskoos klaara tooni.

Härra Hardy ei lausunud sõnagi kohtamisest Georgiga. See hoop oli väga ränk. Georg oli siiski niimõrd enesetundriks tulnud, et palus jätta ütfinda tema hooletaks õõfise walwe haige juures. Kui ema wastu hommitut tuli, nägi ta Georgi põlwili woodi ees, nagu tefisse jurutud. Ta saatis tänupalwe Jumala poole ja wäljus tafa.

(Järgneb.)

Dmal wiifil 237 b.

Dh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See jaadab mulle elu See on mu rõõmustus; Su wermed ja su haawad, Su fibuwitsa-kroon, Mull' õnnistufeks jaawad' Siis, kui mul häda on.

Sind wastu filmi löödi, Sa kõigewägewam! Sind hirmsaft ära naerdi, Sa kõigeilusam! Kõik Inglid kummardawad Sind juur auga, Nüüd õelad teotawad Sind kurja teoga.

*

Dh mis armastuse meri Patustele ilmus seal. Siis, kui Eluwürsti weri Woolas risti samba peal!

K o o r : :: Kolgata! Kolgata! :: Talle' au, halleluuja! (Wiimase salmi järel): Amen.

Seda armastust ei mõista Mõõta ega arwata, Mida taewas wõtawad kiita Ondjad hulgad lõpmata.

Kolgata! ja ristimägi, Awad suured allikad: Jumal jüdan lahti tegi — Elujõed sealt woolawad.

*

Wiifil: Nüüd on see päew ju lõppenud. P. 18.

Hing tule wõla koormaga, Sind ootab Jeesu arm, Ta kätte ennast usalda, Siis hingest kaob hirm.

Su eesti ta walas oma werd, Mii kui ja juba tead, Kui pruugid seda armu merd, Siis lumivalgeks jaad.

Kohased raamatud pühiks!

„Suudas Iskariot“. P. Singi poem, kunstnik J. Kalle illustratsioonidega. Criti kohane kinkimiseks noortele — ka p.p.-kooli õpilastele. Mafsis enne 15 fnt., nüüd à 7 fenti.

Samuti on jaadawal P. Singi luuletuskogu „Kõrwetee!“ üfifitofasfid nägufate illustratsioonidega. Enne 15 fenti, nüüd à 7 fenti. — — — — —

Dn weel wõimalik jaada 1933. a. „Wõta ja loe!“ terwe aastafärguna — hind 50 fnt., kes tahawad seal ilmuwat juttu „Minult 7 päewa!“ algufest peale omada.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 fenti; 10 tükki — 15 fenti. Ilmub 2xkuus. Mafjab aastas 50 f., 1/2 a. 25 f., wälismaale 1 kr. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetufi traktaatmisjoni heaks, tellimufi ja kaastõid saata toimetaja aadressil P. Sink. — Pätfese 5—7, Tallinn.

R. U. „Külwaja“ trüff, Keilas 1934.